

Vijfde Groot Woerdens Dictee

Auteur: Maja Becking-van Leeuwen

Talenten

Bij de gedemarqueerde Air France-incheckbalie ontmoetten ze elkaar, de Paraguayaanse linksback, die geëxcelleerd had in een minutieus uitgevoerd penalty'tje, en de Faeröerse klavecijniste, die ondanks een machiavellistisch getinte goed-is-niet-goed-genoegopleiding niet verder dan twee mediaoptredens, drie frustrerende parttimebaantjes en een halvefinaleplaats in een concours was gekomen.

Terwijl zij, gestrest vanwege de onverantwoorde geluidssterkte van zijn bliken muziekkeuze, een whatsappje naar haar pro-Deo-impresario stuurde, botsten zij onvermijdelijk tegen elkaar.

In zijn middelbareschoolfrans prevelde hij semibeleefde excuses, maar gebiologeerd door haar élégance loodste hij haar naar rustiger vaarwater, waar zij met plotselinge flux de paroles vertelde over de prestigieuze masterclass in Frans-Guyana, waar ze dankzij particuliere en bedrijfssubsidie naartoe kon vliegen, vastbesloten de gerekwireerde muzikale standaardprecisie te leveren.

De Zuid-Amerikaan, inmiddels twee tot drie miljoen waard, gewend aan een isgelijkteken tussen talent en geld en aan erop los leven – dat lipizzanerpaard was een van zijn laatste acquisities – ontwaarde van binnenuit gêne over zijn rijk-zijn en suggereerde een time-out.

Zo, met een door earlgraythee geaccompagneerd gebakstel vol appetijtelijke petitfourtjes die voor twee derde werden gesavoureed, werden haar duizend-en-een besognes weggebonjourd, en voorbijziend aan bigbrotherachtige beveiligingscamera's stuitten beiden op onvermoede levenskunst bij de ander.

Op de dichtstbijzijnde twee-en-een-halfzitter, gedesignd in art-decostijl, filosofeert de Bussumer emeritus predikant vanuit zijn basale kennis van het Mattheusevangelie dat één talent toentertijd zesduizend drachmen representeerde, wat echter gelogenstraft lijkt door IT'loze calculaties na een archeologische vondst van een gekapseisd schip uit de late ijzertijd.

Ontplooiing van zijn talenknobbel daarentegen is zijn passie, al moet hij na het Oudgrieks pootaan spelen met Zwitserduits, voor Nederlandssprekenden toch een vorm van gutturaal hordelopen.

Zijn zanikende lagerugpijn terzijde schuivend kijkt hij of zijn boardingpass nog intact is, en zich opvijzelend met het plan zich omwille van het ophanden zijnde diaconale gemeenteoverleg onverwijd te storten in een volksuniversiteitscursus Fries, grinnikt hij: "Ziehier mijn zoveelste poging"; levenstalent is tenslotte geen terrein dat je met palissades omheint.